TIESAS RĪKOJUMS (piektā palāta)

2004. gada 28. jūnijā *

Lieta C-445/02 P

Glaverbel SA, ko pārstāv Z. Mēbusa [*S. Möbus*], *Rechtsanwältin*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

par apelāciju par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrās palātas) 2002. gada 9. oktobra spriedumu lietā T-36/01 *Glaverbel*/ITSB (stikla plāksnes virsma) (*Recueil*, II-3887. lpp.) nolūkā atcelt šo spriedumu tajā daļā, kurā Pirmās instances tiesa nospriedusi, ka Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmā padome, pieņemot 2000. gada 30. novembra lēmumu atteikt kā Kopienas preču zīmi reģistrēt uz stikla preču virsmas izveidotu rakstu (lieta R 137/2000-1), nav pārkāpusi 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu Padomes 1993. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1994., 1. lpp.),

* Tiesvedības valoda — angļu.

otrs lietas dalībnieks —

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv G. Šneiders [*G. Schneider*] un R. Tjūliss [*R. Thewlis*], pārstāvji,

atbildētājs pirmajā instancē.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Gulmans [*C. Gulmann*] (referents), tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] un J. Makarčiks [*J. Makarczyk*],

ģenerāladvokāts F. D. Džeikobss [*F. G. Jacobs*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

uzklausījusi ģenerāladvokātu,

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Ar 2002. gada 9. decembrī Tiesas kancelejā iesniegto apelācijas sūdzību *Glaverbel SA* (turpmāk tekstā — "Glaverbel") saskaņā ar EK Tiesas Statūtu 49. pantu iesniedza apelāciju par Pirmās instances tiesas 2002. gada 9. oktobra spriedumu *Glaverbel/ ITSB* (stikla plāksnes virsma) (T-36/01, *Recueil*, II-3887. lpp., turpmāk tekstā — "Pārsūdzētais spriedums"), lai panāktu šā sprieduma atcelšanu tajā daļā, kurā Pirmās instances tiesa nospriedusi, ka Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (turpmāk tekstā — "ITSB") Apelāciju pirmā padome, pieņemot 2000. gada 30. novembra lēmumu atteikt kā preču zīmi reģistrēt uz stikla preču virsmas izveidotu rakstu (lieta R 137/2000-1) (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums"), nav pārkāpusi 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu Padomes 1993. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1994., 1. lpp.).

Atbilstošās tiesību normas

2 Regulas Nr. 40/94 4. pantā ir noteikts:

"Kopienas preču zīme var tikt izveidota no visiem apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski, jo īpaši no vārdiem — tostarp personvārdiem — modeļiem, burtiem, cipariem, preču vai to iepakojuma formas, ar nosacījumu, ka tās ir atšķiramas starp dažādu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem [ka ar šo apzīmējumu palīdzību iespējams parādīt viena uzņēmuma preču un pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem]."

3 Tās pašas regulas 7. panta 1. un 3. punktā ir noteikts:

"1. Nereģistrē

[..]

b) preču zīmes, kam nav atšķirīgu īpašību [atšķirtspējas];

[..]

3. Šā panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu nepiemēro, ja preču zīme tās izmantošanas rezultātā ir kļuvusi atšķirīga [ieguvusi atšķirtspēju] attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, par ko reģistrācija ir pieteikta."

Prāvas fakti

4 1998. gada 24. aprīlī *Glaverbel* iesniedza ITSB pieteikumu kā Kopienas preču zīmi reģistrēt apzīmējumu, kurš aprakstīts kā "attēls, kas izvietots uz preces virsmas", attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 11., 19. un 21. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām, proti, galvenokārt stikla precēm, kas paredzētas santehnikas iekārtu izgatavošanai un ražošanai.

5 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija abstrakts raksts, ko paredzēts izveidot uz stikla preces virsmas.

6 Ar 2000. gada 24. janvāra lēmumu pārbaudītājs noraidīja reģistrācijas pieteikumu, pamatojot, ka attiecīgajam apzīmējumam nav atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

7 2000. gada 4. februārī apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza apelāciju par šo lēmumu.

8 Ar Apstrīdēto lēmumu apelācija tika noraidīta, pamatojoties uz to, ka konkrētajam apzīmējumam nepiemīt atšķirtspēja, jo tas nenorāda attiecīgo preču komerciālo izcelsmi.

Pārsūdzētais spriedums

9 Ar 2001. gada 19. februārī Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegto prasības pieteikumu *Glaverbel* cēla prasību atcelt Apstrīdēto lēmumu.

10 Ar Pārsūdzēto spriedumu prasība tika apmierināta.

11 Lai gan tika noraidīts prasītājas izvirzītais pamats par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, tika atzīts tās izvirzītais pamats par tiesību tikt uzklausītai pārkāpumu saistībā ar citu starpā norādīto pamatu, kas izvirzīts, atsaucoties uz tās pašas regulas 7. panta 3. punktu. Tā rezultātā ar Pārsūdzēto spriedumu Apstrīdētais lēmums tika atcelts.

Lietas dalībnieku prasījumi

12 *Glaverbel* prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Pārsūdzēto spriedumu tajā daļā, kurā Pirmās instances tiesa nospriež, ka Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmā padome nav pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu;

— atcelt Apstrīdēto lēmumu tajā daļā, kurā tiek atteikta konkrētā apzīmējuma reģistrācija, pamatojoties uz pēdējo minēto noteikumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies Pirmās instances tiesā ierosinātajā tiesvedībā un šajā tiesvedībā.

13 ITSB prasījumi Tiesai ir: noraidīt apelāciju un piespriest *Glaverbel* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelāciju

14 Ja apelācija ir acīmredzami nepieņemama vai acīmredzami nepamatota, Tiesa saskaņā ar Reglamenta 119. pantu jebkurā brīdī, rīkojoties saskaņā ar tiesneša referenta ziņojumu un pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas, ar motivētu rīkojumu apelāciju var noraidīt.

15 *Glaverbel* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā, nospriežot, ka rakstam uz stikla, attiecībā uz kuru iesniegts reģistrācijas pieteikums, lai to reģistrētu kā Kopienas preču zīmi, nepiemīt atšķirtspēja, balstījusies uz kļūdainu Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretāciju.

16 Tās izvirzītais pamats ir iedalīts četrās daļās.

Par pirmo daļu

Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

17 *Glaverbel* uzsver, ka starp dažādiem apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski Regulas Nr. 40/94 4. panta nozīmē, nav iespējams noteikt atšķirību. Jo īpaši nosacījumam, "ka šādi apzīmējumi ir atšķirami starp dažādu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem [ka ar šo apzīmējumu palīdzību iespējams parādīt viena uzņēmuma preču un pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem]", jāattiecas vienādi uz ikvienu no tiem. Tas nozīmē, ka tiem piemērojami vieni un tie paši nosacījumi, kritēriji un interpretācijas.

18 *Glaverbel* Pirmās instances tiesai pārmet, ka tā Pārsūdzētā sprieduma 23. punktā apgalvojusi, ka attiecīgās sabiedrības daļas uztvere ne vienmēr ir vienāda gadījumā, kas saistīts ar apzīmējumu, kuru veido uz preces virsmas izveidots raksts, un vārdiskas vai grafiskas preču zīmes gadījumā. Šis apgalvojums esot kļūdains. Konkrētāk, ir kļūdaini apgalvot, ka tas noved pie atšķirīga atšķirtspējas novērtējuma. Pirmās instances tiesa nepamatoti atzinusi, ka sabiedrība ir pieradusi nekavējoties uztvert vārdiskas vai grafiskas preču zīmes kā apzīmējumus, kas norāda uz preces komerciālo izcelsmi. Šāds apgalvojums rada atšķirību starp vārdiskām vai grafiskām preču zīmēm un tādām cita veida preču zīmēm kā tās, par kurām pastāv strīds šajā gadījumā. No tā izrietētu, ka vārdisku vai grafisku preču zīmju atšķirtspēja pārsvarā ir nozīmīgāka par cita veida preču zīmju atšķirtspēju. Šādai interpretācijai nav tiesiska pamatojuma.

19 ITSB uzskata, ka šī pamata daļa nav pieņemama tādēļ, ka tajā tiek kritizēts Pirmās instances tiesas izdarītais faktisko apstākļu vērtējums.

Tiesas vērtējums

20 Pārsūdzētā sprieduma 22. punktā Pirmās instances tiesa, interpretējot Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pareizi norādīja, ka apzīmējuma atšķirtspēja jāvērtē, no vienas puses, saistībā ar precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem iesniegts reģistrācijas pieteikums, un, no otras puses, saistībā ar ieinteresēto personu uztveri [attiecībā uz identisku normu, kas iekļauta 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 40, 1989, 1. lpp.), skat. 2002. gada 18. jūnija spriedumu lietā C-299/99 *Philips*, *Recueil*, I-5475. lpp., 59. un 63. punkts, un 2004. gada 12. februāra spriedumu lietā C-218/01 *Henkel*, *Recueil*, I-1725. lpp., 50. punkts].

21 Tāpat arī Pirmās instances tiesa Pārsūdzētā sprieduma 23. punktā pamatoti uzsvēra, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts neizšķir atšķirīga rakstura apzīmējumus [tāpat arī attiecībā uz Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu skat. 2003. gada 8. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-53/01 līdz C-55/01 *Linde* u. c., *Recueil*, I-3161. lpp., 42. punkts].

22 Turpinot Pirmās instances tiesa tajā pašā Pārsūdzētā sprieduma punktā izklāstīja, ka attiecīgās sabiedrības uztvere ne vienmēr ir vienāda, sastopoties ar apzīmējumu, kuru veido uz preces virsmas izveidots raksts, un vārdisku vai grafisku preču zīmi, kuru veido apzīmējums, kas ir neatkarīgs no preces, ko tas apzīmē. Tiesa uzsvēra, ka tad, ja sabiedrība ir pieradusi nekavējoties uztvert vārdiskas vai grafiskas preču zīmes kā apzīmējumus, kas norāda uz preces komerciālo izcelsmi, tas ne vienmēr būs tā, ja apzīmējums saplūdīs ar tās preces veidolu, attiecībā uz kuru ir iesniegts pieteikums apzīmējuma reģistrācijai.

23 Šajā sakarā uzreiz ir jāatzīmē, ka Tiesa savā judikatūrā ir nospriedusi — lai gan atšķirtspējas novērtēšanas kritēriji dažādām preču zīmju kategorijām ir vienādi, piemērojot šos kritērijus, varētu izrādīties, ka attiecībā uz katru no kategorijām konkrētās sabiedrības daļas uztvere ne vienmēr ir vienāda un ka līdz ar to dažu kategoriju preču zīmju atšķirtspēju ir grūtāk noteikt nekā citu kategoriju preču zīmēm (skat. iepriekš minētā sprieduma *Henkel* 52. punktu, 2004. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-456/01 P un C-457/01 P *Henkel*/ITSB, *Recueil*, I-5089. lpp., 38. punkts, spriedumu apvienotajās lietās C-468/01 P līdz 472/01 P *Procter & Gamble*/ITSB, *Recueil*, I-5141. lpp., 36. punkts, un spriedumu apvienotajās lietās C-473/01 P un C-474/01 P *Procter & Gamble*, *Recueil*, I-5173. lpp., 36. punkts).

24 Kritizētie apgalvojumi, kas iekļauti Pārsūdzētajā spriedumā, ir saderīgi ar minēto judikatūru.

25 Tādējādi iebildums ir acīmredzami nepamatots.

26 Līdz ar to pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par otro daļu

Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

27 *Glaverbel* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā Pārsūdzētā sprieduma 26. līdz 30. punktā ir izklāstījusi, ka uz preces virsmas izveidotu rakstu:

— vispirms uztver kā tehnisku līdzekli, kas garantē stikla necaurredzamību;

— attiecīgā sabiedrības daļa nevar viegli un nekavējoties iegaumēt kā atšķirības zīmi tā sarežģīto un neparasto īpašību dēļ, kas vairāk šķiet piederīgas estētiskai vai dekoratīvai apdarei;

— atstāj iespaidu, kas nav noturīgs.

28 *Glaverbel* uzsvēra, ka pastāv tūkstošiem iespējamu rakstu un ka katrs no tiem stikla plāksni padara necaurredzamu. Patērētājs izvēlas stikla plāksni atkarībā no raksta, kas viņam visvairāk patīk. Viņš neuztver rakstu vispirms kā tehnisku līdzekli, lai padarītu stiklu necaurredzamu. Apzīmējuma sarežģītais un neparastais raksturs parasti liek pieņemt, ka tam piemīt atšķirtspēja. Labi informēts vidusmēra patērētājs, kas pērk stikla plāksni, uz kuras virsmas ir izveidots attiecīgais raksts, šo stikla plāksni uzreiz atpazīs, to redzot kādā citā vietā, un domās, ka tā nāk no tā paša uzņēmuma, pat ja raksta detaļas būs sarežģītas.

29 Pēc *Glaverbel* domām, uz stikla virsmas izveidotu rakstu vispirms acīmredzami uztver kā norādi uz izcelsmi, nevis kā tehnisku vai dekoratīvu īpašību. Jebkurā gadījumā lielu daļu preču zīmju neuztver tikai kā norādi uz izcelsmi, bet arī kā dekoratīvu elementu, jo tāda ir patērētāju vēlēšanās, un ražotājiem ir jāizvairās no tā, ka ar vārdisku, grafisku vai jebkura cita veida preču zīmi prece tiek padarīta nepievilcīga. Visbeidzot, nepastāv prasība par to, lai iespaids būtu noturīgs. Vārdiskas vai grafiskas preču zīmes kā tādas varētu izprast vairākos dažādos veidos, taču tas neļauj secināt, ka atšķirtspēja nepastāv.

30 ITSB apgalvo, ka izvirzītais iebildums jo īpaši par to, ka apzīmējums principā jāuztver kā tehnisks līdzeklis, kas paredzēts, lai stiklu padarītu necaurredzamu, un ka tā sarežģītība apgrūtina apzīmējuma iegaumēšanu, ir nepieņemams, jo tajā tiek kritizēts faktisko apstākļu novērtējums.

Tiesas vērtējums

31 No EKL 225. panta un Tiesas Statūtu 58. panta izriet, ka apelāciju var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem. Tādējādi faktisko apstākļu novērtējums, izņemot gadīju-

mus, kad Pirmās instances tiesā sniegto pierādījumu elementi tikuši sagrozīti, nav tiesību jautājums, kas kā tāds pakļauts Tiesas kontrolei (skat., jo īpaši, 2001. gada 21. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-280/99 P līdz C-282/99 P *Moccia Irme* u. c./Komisija, *Recueil*, I-4717. lpp., 78. punkts, un 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-104/00 P *DKV*/ITSB, *Recueil*, I-7561. lpp., 22. punkts).

32 Pārsūdzētā sprieduma 26. līdz 30. punktā Pirmās instances tiesa veica konkrētu attiecīgo stikla ražotnes preču pārbaudi.

33 Tā uzskatīja, ka raksts, kas veidots no mazām svītriņām, kuras bezgalīgi atkārtojas, lai arī kāda būtu plāksnes virsma, saplūst ar pašas preces ārējo veidolu un atspoguļo preces redzamās īpašības tā, ka tas vispirms tiek uztverts kā tehnisks līdzeklis, kas garantē stikla necaurredzamību. Turklāt tā atzīmēja, ka raksta, kura reģistrācijai iesniegts pieteikums, sarežģītās un neparastās īpašības vairāk šķiet tādas, kas piederīgas estētiskai vai dekoratīvai apdarei. Visbeidzot, tā uzskatīja, ka raksta vispārējā sarežģītība, kā arī uzklāšana uz preces ārējās virsmas neļauj ne iegaumēt šī raksta īpašās detaļas, ne to uztvert, vienlaicīgi neuztverot preces raksturīgās īpašības. Tā uzskatīja, ka iespaids, ko atstāj raksts, nav noturīgs un mainās atkarībā no redzes leņķa, gaismas stipruma vai stikla kvalitātes.

34 Pirmās instances tiesa secināja, ka apzīmējums nenorāda preces izcelsmi attiecīgajai sabiedrības daļai, kurā ietilpst gan būvniecības profesionāļi, gan arī plaša sabiedrība.

35 *Glaverbel* kritizējot cenšas panākt, lai tiek pieļauts, ka rakstu, par kuru ir strīds, patērētājs nekavējoties un acīmredzami uztver kā norādi uz preces izcelsmi.

36 Tātad kritika ir vērsta tikai uz to, lai apstrīdētu Pirmās instances tiesas izdarīto faktisko apstākļu novērtējumu, nenorādot elementus, kas liecina par pierādījumu sagrozīšanu.

37 Līdz ar to pamata otrā daļa ir acīmredzami nepieņemama.

38 Tādējādi tā ir jānoraida.

Par trešo daļu

Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

39 *Glaverbel* uzsver — ir jāņem vērā tas, ka liela daļa preču zīmju ir reģistrētas kā pašu preču formas. Tā norāda, ka, piemēram, preču iepakojumu vai pudeles var aizsargāt kā preču zīmes un reģistrēt, pat ja to sākotnējais mērķis ir kalpot preces iepildīšanai vai noformēšanai. Preces formu veido preces ārējā virsma, kā tas ir šajā gadījumā. Līdz ar to, ja preces formas var reģistrēt, pat trūkstot jebkādām papildu īpašībām, tad tādas preču zīmes, kāda tā ir šajā attiecīgajā gadījumā, arī jāļauj reģistrēt jo īpaši tāpēc, ka dažāda veida preču zīmes jāaplūko, pamatojoties uz vienādiem noteikumiem.

40 ITSB apgalvo, ka šī pamata daļa ir acīmredzami nepamatota, jo Pirmās instances tiesa nevienā brīdī vispārīgi nav noraidījusi iespēju reģistrēt apzīmējumu, ko veido ornamentāls raksts, kas izvietots uz preces virsmas.

Tiesas vērtējums

41 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 4. pantu, preces vai tās iepakojuma forma tiešām var veidot Kopienas preču zīmi tāpat kā paraugs vai ikviens cits apzīmējums, ko var attēlot grafiski. Tomēr, lai viens no šiem apzīmējumiem varētu veidot preču zīmi, saskaņā ar tiem pašiem minētā panta noteikumiem, tam ir jāatbilst nosacījumam, ka ar to ir iespējams parādīt viena uzņēmuma preču vai pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem.

42 Pārsūdzētā sprieduma 19. punktā Pirmās instances tiesa pamatoti nosprieda, ka raksts, kas izveidots uz preces virsmas, var veidot Kopienas preču zīmi tad, ja tas spēj parādīt viena uzņēmuma preču vai pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem.

43 Līdz ar to tiesa nav nospriedusi, ka apzīmējumu, ko veido raksts, kas izvietots uz preces virsmas, nevar reģistrēt.

44 Tādējādi arguments, ka tad, ja formu var reģistrēt, jāļauj reģistrēt arī tādu preču zīmi, par kādu ir strīds šajā gadījumā, ir balstīts uz kļūdainu premisu. Tādēļ vien tas ir acīmredzami nepamatots.

45 Šādos apstākļos pamata trešā daļa ir jānoraida.

Par ceturto daļu

Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

46 *Glaverbel* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā Pārsūdzētā sprieduma 32. punktā nav ņēmusi vērā patērētāju paziņojumus, kuros iekļauti tādi apgalvojumi kā "tiklīdz es redzu stiklu, uz kura ir attiecīgais raksts, es zinu, ka to veidojis konkrēts ražotājs", ar pamatojumu, ka minētie paziņojumi bija saistīti ar tādas atšķirtspējas pārbaudi, kas iegūta preces izmantošanas gaitā. *Glaverbel* uzsver, ka, pat ja paziņojumi tika iesniegti ITSB saistībā ar pieteikumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu, lai pierādītu, ka apzīmējums ieguvis atšķirtspēju ievērojamā izmantošanas apjoma dēļ, tas nenozīmē, ka Pirmās instances tiesa tos varēja noraidīt, izskatot pieteikumu, kas iesniegts, pamatojoties uz tās pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Arguments, kura pamatā ir iepriekš minētais apgalvojums, tika izvirzīts kā pamatojums pieteikumam, kas ir iesniegts saskaņā ar pēdējo minēto noteikumu. Šajā apgalvojumā nebija nekā tāda, kas ļautu secināt, ka personai, kura to izteikusi, bija zināms attiecīgo stikla plākšņu plašais izmantošanas apjoms. Tieši pretēji — tas vienkārši atklāja patērētāju viedokli, saskaņā ar kuru stikla plāksnēm piemīt atšķirtspēja.

47 ITSB uzsver:

— ka, pēc tā domām, kaut arī tas nav ne sīki analizējis, ne salīdzinājis paziņojumus, uz kuriem atsaucas *Glaverbel*, šie dokumenti, kas tika iesniegti kopā ar

reģistrācijas pieteikumu, apelācijā nav pieņemami, jo tie netika iesniegti iepriekšējās procesa stadijās,

— ka jebkurā gadījumā Pirmās instances tiesa ņēma vērā speciālistu paziņojumus, kas iekļauti minētajos dokumentos, un secināja, ka, tā kā turklāt nevar uzskatīt, ka speciālisti ir vienīgās personas, kuras veido attiecīgo tirgu, minētie paziņojumi nevarēja mainīt Pirmās instances tiesas novērtējumu tam, kā patērētājs vispārēji uztver rakstu, kas izveidots uz stikla.

Tiesas vērtējums

48 Pretēji ITSB apgalvojumiem, paziņojumi, uz kuriem atsaucas *Glaverbel* un kuri pievienoti tā apelācijas sūdzības A12 pielikumā, tika iesniegti Pirmās instances tiesā. Tie tika pievienoti prasībai kā A7 pielikums. Tādējādi nevar apmierināt iebildi par šo dokumentu nepieņemamību.

49 Šajos dokumentos iekļauts kāda *Glaverbel* darbinieka paziņojums, kā arī piecpadsmit citi stikla nozares speciālistu un specializēto žurnālistu paziņojumi. Visos paziņojumos iekļauts apstiprinājums tam, ka attiecīgās personas, ieraugot apstrīdēto rakstu, nekavējoties atpazīst konkrēto stikla modeli, ko ražojis *Glaverbel*. Visas personas, kuras sniegušas paziņojumus, kā nozīmīgas norāda zināšanas par precēm, kas iegūtas profesionālās pieredzes rezultātā. Lielākā daļa uzsver savu ilggadējo praktisko pieredzi un to preču ilggadēju tirdzniecību, uz kurām izveidots apstrīdētais raksts.

50 Ņemot vērā šos dokumentus, Pirmās instances tiesa Pārsūdzētā sprieduma 32. punktā:

— nosprieda, ka tās secinājumu, saskaņā ar kuru apzīmējumam nepiemīt atšķirtspēja, neietekmē *Glaverbel* arguments, ka patērētājs var atpazīt šo apzīmējumu, jo *Glaverbel* preces tiek tirgotas jau sen, un ka speciālisti nevar neatpazīt to, ka minētās preces ar attiecīgo rakstu ražojis apelācijas sūdzības iesniedzējs,

— turklāt norādīja, ka, no vienas puses, argumenti, kuri netika ņemti vērā, attiecas uz analīzi saistībā ar atšķirtspēju, kas iegūta izmantošanas rezultātā, nevis uz rakstam raksturīgo atšķirtspēju, un, no otras puses, ka speciālistus un būvniecības vai stikla rūpniecības nozares profesionāļus nevar uzskatīt par vienīgajiem, kas veido attiecīgo sabiedrības daļu, kurai paredzētas attiecīgās preces.

51 Ņemot vērā šos argumentus, paziņojumu saturu un tos sniegušo personu statusu, ir redzams, ka — pretēji *Glaverbel* apgalvojumiem — Pirmās instances tiesa neņēma vērā attiecīgos dokumentus pēc tam, kad bija tos izvērtējusi, nevis tikai formāli pamatojoties uz to, ka tie tika iesniegti kā pamatojums reģistrācijas pieteikumam, kas balstīts uz atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu.

52 Tādējādi *Glaverbel* izteiktais iebildums ir acīmredzami nepamatots.

53 Pat pieņemot, ka pārbaudītā pamata daļa satur arī iebildumu, saskaņā ar kuru Pirmās instances tiesa no sniegtajiem paziņojumiem nepamatoti nav secinājusi, ka to autori apstiprina apstrīdētā raksta raksturīgo atšķirtspēju Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē, pietiek atzīt, ka ar šādu iebildumu tiek apstrīdēts faktisko apstākļu novērtējums un ka līdz ar to, trūkstot pierādījumiem, ka tikuši sagrozīti iesniegto pierādījumu elementi, apelācijā tas ir acīmredzami nepieņemams.

54 No tā izriet, ka arī pamata ceturtā daļa ir jānoraida.

55 Visbeidzot, tā kā neviena no četrām pamata daļām netika atzīta, apelācija ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

56 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *Glaverbel* spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā atbilstoši ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

TIESA (piektā palāta)

izdod rīkojumu:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Glaverbel* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Luksemburgā, 2004. gada 28. jūnijā.

Sekretārs

R. Grass

Piektās palātas priekšsēdētājs

C. Gulmann